

DISSERTATIO INAUGURALIS JURIDICA, ¹⁹
DE EO

**QVOD REFERT
FEUDUM ESSE VERE
ANTIQVUM VEL NO-
VUM JURE ANTIQVI
CONCESSUM,**

^{QVAM}
DIVINA FAVENTE GRATIA
CONSENTIENTE AMPLISSIMO JCTORUM ORDINE
PRÆSIDE

VIRO PRÆNOBILISSIMO, CONSULTISSIMO
ATQVE EXCELLENTISSIMO

**DNO. ERNEST. JOH. FRID.
MANTZEL,**

JCTO ET ANTECESSORE FAMIGERATISSIMO AC FCTIS
JURIDICÆ AD h. ACTUM DECANO SPËCTABILISSIMO,
PRÆCEPTORE AC STUDIORIUM SUORUM PROMOTORE OMNI
HONORIS CULTU NUNQVAM NON PROSEQVENDO
IN ILLUSTRIS ET PERANTIQVA MECKLENBURGEN-
SIUM ACADEMIA

PRO LICENTIA
SUMMOS IN UTROQVE JURE HONORES
AC PRIVILEGIA OBTINENDI

Die 22. Septemb. MDCCXXXV.

H. L. Q. C.

PLACIDO ERUDITORUM EXAMINI EXHIBET

GUST. FRID. SCHWABE, ROSTOCH.
CONSIST. DUCAL. MECKL. ADVOC. & PROCURATOR ORD.

ROSTOCHII, Typis JOH. JAC. ADLERI, SER. PRINC. & ACAD. Typogr.

DISSERTATIO IN IURIS JURIDICA

DE

CAUSA

REPUBLICAE

CONSTITUTIONIS

REPUBLICAE

CONSTITUTIONIS

REPUBLICAE

CONSTITUTIONIS

REPUBLICAE

CONSTITUTIONIS

REPUBLICAE

CONSTITUTIONIS

REPUBLICAE

CONSTITUTIONIS

REPUBLICAE

CONSULTISSIMO ATQVE
DOCTISSIMO
DN. DOCTORANDO,
AMICO SUO SELECTISSIMO,
S. P. D.
PRÆSES.

Q*uæ tua modestia Vir Doctissime! non voluit
admittere, ut programmaticæ essent tuæ dis-
sertationi inaugurali præfixa, ea, & te inscio,
eidem affixa dabo. Redeunt autem illa, ne limites epi-
stolæ excedam, ad hanc dicendorum summam: RES
BENE GESTA EST. Posteaquam enim ea tibi
contigit felicissima fors, ut Anno. 1708. d. 24. Maji
in lucem hanc prodires, Patre, Jure-Consulto exi-
mio, Viro Prænobilissimo, Consultissimo atque
Doctissimo, DN. CONRADO BERNHARDO
SCHWABEN, Juris Utriusque Doctore celebra-
tissimo & tot causarum arduarum Patrono soli-
dissimo atque conscientiosissimo, Fautore & Ami-
co meo venerabili & probatissimo, *cujus majores
& vitam exponit Programma B. Jcti, Celeberrimi
SCHOEPPFERI, præmissum disputationi inaugu-
rali habitæ Anno 1701 de Diffessione Instrumen-
torum; Et Matre B. Elifabetha SUSEMIHLEN,
cujus elogium, cum proh dolor! moreretur, posuit**

)

B. Theo-

B. Theologus **QVISTORPIUS**, fama post fata superstes, Rem tuam, benedictione avorum utriusque lineæ, virorum religiofissimorum & in hac provincia verbi divini mystarum venerabilium, **DEO**, etiam antequam nascereris, commendatus, bene gessisti, a teneris unguiculis; Solerti institutione selectissimorum Præceptorum in omni humaniorum studio usus es: Accedens ad Academica, & studio juridico consecratus, B. Doctoris **HILDEBRANDI**, Viri optimorum factorum dignissimi, juris scientiam tradentis scholas sedulus frequentasti. Venisti ad me, & in iis quæ cum meis Auditoribus vel explicando, vel examinando vel disputando tractare soleo, aliis elegantissimum exemplum imitationis fuisti. Admiratus sum acumen ingenii & iudicii & quotidie observavi, quod te, genuinum tibi discendorum conceptum imprimenti, in applicatione juris ad factum nemo melior & circumspectior sit evasurus. Inter alia, quæ semper in te æstimavi, erat etiam Historia literaria juridica, & amor eorum, quæ Historiam & jus Patriæ afficiunt. Certe nil quidquam illuc faciens vel tibi manebat facile incognitum, vel effugiebat, quoties dabatur occasio de illius commatis libris, scriptis & documentis aliquid vel differendi vel comparandi. Sic versabaris in Collegiis, extra parietes domesticos; sic conversabaris cum doctis, scripta eorundem tecum solus

vol-

volvendo; sic in Collegio Practico perpetuo occupatus
eras inter pragmaticos venerandi Dni Parentis
labores & discursus; Sic Res bene gesta est. Nec
detrectasti prodire in publicum, sed rem in Auditorio
bene gessisti, defendendo, me Præside, Anno 1730.
disputationem, & mihi meisque vel inauguraliter, vel
exercitii gratia disputantibus Candidatis & Commi-
litionibus opponendo. Rebus ita bene gestis flagrabas
voto audiendi etiam exteros; Halam igitur, inter
tot Academias, eligebas, fama Illustris BOEH-
MERI & aliorum celebrium Virorum invitatus, al-
lectus. Quam strenue ibidem rem tuam gesseris,
testatur favor & amor Optimorum Virorum, & Præ-
ceptorum: Testantur Amici Commilitones & Sym-
patriotæ in eodem studio & studio laudatissime de-
currentes. Rediisti ad nos, ut rem tuam ulterius
bene gereres, & quidem aliis nunc inservien-
do, Accinxisti te expediendis practicis, & dignis-
simus a mea Facultate impetrasti, ut Anno 1732.
per examinis solennia tibi titulum Candidati vindi-
cares. His exantlatis, variis occupatus labori-
bus practicis, nihil in te desiderari passus es: Et
postquam in numerum ordinariorum Procuratorum
illustrissimi Consistorii Ducalis receptus es, iis, qui
tuis utuntur consiliis, ita assistis, ut, quia te-
merarios & vitiligatores arces, causæ ipsis feli-
citer cedant. Novi quam intricatis & Virum
X 2 postu-

postulantibus negotiis haecenus fueris adhibitus;
Novi etiam quam belle omnia extricaveris. SIC
RES BENE GESTA EST. Veni nunc ad cathe-
dram doctoralem, & post bene defensam dispu-
tationem hanc inauguralem, quam ipse, & quidem
post mutatam, alii themati dicatam, mentem, ex
tempore quasi scripsisti, accipe biretum doctorale
sub divina benedictione: Sis consultissimus Doctor,
& hoc honoris titulo ad seram senectutem
usque utere fructu, eumque semel, addita unica syl-
laba, alii communica. Labora in gloriam DEI,
in publicam utilitatem & in familiae emolumentum,
Vale & me meosque tuae sinceritati commenda-
tos habe. Ego semper testis ero rerum a
te feliciter gestarum.

Vale.

Q. D. B. V.

DISSERTATIO INAUGURALIS
JURIDICA,

DE EO
QVOD REFERT FEUDUM ESSE VE-
RE ANTIQVUM VEL NOVUM JURE
ANTIQVI CONCESSUM,

§. I.

E feudis novis sub clausulâ *jare* ^{*Infirmatur*}
antiquorum concessis, (quæ clausula ^{*infirmatur*}
nec otiosa nec inepta dici potest,
STRYKIUS *Vol. I. Disp. 17. de clau-*
sulis in contractibus feudalibus occurrere
solis, cap. 2. num. ult.) æturo,
hanc quidem materiam ex asse tra-
ctare animus non est, quippe quod
brevitas temporis, cui inclusus, non

permittit, sed potiora tantum capita tradam, in quibus di-
versum quid in ejusmodi feudis ac in antiquis obtinere
arbitror, quæ consideratio, cum lucem afferre possit do-
ctrinæ feudi novi, antiqui, & hoc jure collati, suo non de-
stituetur pretio.

§. II.

Definitionem ac divisiones feudi huc referre superse- ^{*Generalia*}
dere

A 2

4 DE EO QVOD REFERT FEUDUM ESSE VERE

*feudorum
ubivis obvia.*

dere possum, quippe quas neminem latere existimo. Adeat interim, qui eas desiderat, vel compendia juris feudalis, ubi ad nauseam usque eas relatas inveniet. Illud moneo, me potissimum loqui de feudis *propriis jure antiquorum concessis*, ita tamen, ut *impropria* penitus non excludantur, *conf. infra Diff. V.* Intelligenda autem sunt ejusmodi feuda impropria, quæ cum morte acquirentis ad dominum non redeunt.

§. III.

*Descriptione
feudi novi
Jure antiquo
qui concessi.*

*Requiritur
pactum.*

Feudum quoque sub clausulâ *juris antiqui concessum*, quid sit? ambiguitate caret. Interim illud sic describo, quod sit *feudum novum*, cui *ex pacto inter Dominum concedentem ac Vasallum acquirentem ea qualitas adjecta, ut habendum sit jure veteris*. Fundamentum itaque consistit in pacto, quamvis negari non possit, quod *Statuto* vel *consuetudine* idem effici queat. Ita CRAVETTA Part. 5 Conf. 926. num. 10. de patria Pedemontio notanter scribit: *si investituras omnes nobilium patria intuemur, nulla credo de feudo novo invenietur, quæ clausulâ hac careat*, JURE ANTIQVI add. Ill. Dn. DELUDEWIG Diff. de simultanea investitura diff. I. ut non adducam, quid in hoc Ducatu per REVERSALES de Anno 1621. de feudis novis emtis statutum sit. Mihi sermo erit potissimum de feudis novis *ex pacto* sub hac clausulâ concessis.

§. IV.

Idque generale.

Quid si speciale?

Illud pactum inter Dominum, qui potuit, voluit sub hac clausulâ investire, & vasallum acquirentem intervenisse, nec *in specie* vel *expressim* de agnatis successuris illud loqui, sed generalem quandam clausulam adjectam esse, suppono. Si enim de agnatorum successione mentio facta, res est certissima, sin minus, omnia dependent ex idoneâ pacti istiusmodi interpretatione, & præsumtâ intentione partium contrahentium, ut *infra* pro ratione communiter obvenientium clausularum ostensurus ero.

§. V.

Quid si or-

Neque frustra desideravi *solius* vasalli acquirentis pactum

Etum hic adesse, neque primi vasalli agnatos quicquam stipulatos, quippe si hi vel *generaliter* concurrant, multo magis autem si *speciatim* successionem pacti sint, ratione eorum feudum *vere novum* est, & ex proprio pacto ad successionem admittendi, cujus diversos effectus videmus apud Ill. Dn. BÖHMER, *Præceptorem meum atatem de venerandum, in Consult. Vol. I, Part. 2. Resp. 89. n. 7. §. 8. & infra passim observes.*

§. VI.

Vis igitur ac potestas ejusmodi pacti generalis; a. est, ut in primi *acquirentis personâ* hoc feudum habeatur pro paterno, avito, proavito aut gentili, atque cum quoad *descendentes* hoc feudum *vere antiquum* sit, effectus sese exferit ratione *primi acquirentis agnatorum*, qui ab eo *non descendunt*, qui hic admittendi sunt. CRAVETTA *all. conf. 926. n. 2.* Aliam enim æque commodam interpretationem illud pactum non recipit, licet natura feudi novi eadem alteretur, cum sensus & verba investituræ ante omnia intuenda sint, quibus omnino standum est. GAIL. II. *Obs. 50. n. 14.*

§. VII.

Tantum enim abest, ut hic cum HANNETONIO aliisque faciam, quorum argumenta recenset HUNNIUS *in tractatu feud. cap. 6. p. 59.* Quasi feudum novum sub ejusmodi clausulâ ita, ut naturam assumat & qualitatem feudi antiqui, concedere non possit, sed *revera novum* maneat. Quippe fundamenta eorum, quod nec veritas per hominum denominationem immutari, neque falsa demonstratio substantiam veritatis infringere queat, itidem quod alteri per alterum jus acquiri non possit, facile collabascunt, cum feudum novum ita concessum, *salva qualitate feudi antiqui* *revera novum* maneat, STRYK. *Ex. Jur. Feud. cap. 3. qu. 16.* Ac quod ad regulam Juris Romani attinet, hæc subtilitas Germanis & quibus debemus feudorum originem agnita non sit. *Conf. Noviss. Dissert. III. Dni BÖHMERI de jure ex pacto tertii quaesio.*

A 3

§. VIII.

§. VIII.

Neque mihi imponi patiar, dominum feudi id tan-
tummodò significare voluisse, quod feudum quaestio-
nis antiquitùs concedi solitum sit, prouti hoc ab HANNETO-
NIO quoque assertum deprehendo, cum ejusmodi investi-
tura usitatissima fuerit in oblatione rerum allodialium he-
reditariarum, antea jure feudi nunquam recognitarum,
Dn. BÖHMER in not. MScr. ad STRYK. Ex. Jur. Feud. d. qv. 16.
verb. *praedictum*, quæ ratione acquisitionis certissime *feuda*
nova sunt. Quia tamen agnatis invitis oblatio fieri non po-
terat, Dn. de LUDEWIG diff. alleg. de Simili. Invest. Diff. I.
salutari clausula à primo acquirente (qui eorum jura im-
minuisse praesumendus non est, BESÖLD. *Consil. Tubing.*
Part. 5. consil. 212. n. 49.) ipsis prospectum esse, haud in-
concinnè colligitur.

§. IX.

*Quare ma-
nendum in
communi do-
rina.*

Optimè itaque jam observavit NATTA *Tom. 2. Conf.*
467. n. 7. quod sui temporis *JCIorum* nullus fere sit, qui non pro-
fiteatur sequi se hanc sententiam ut communem, à quâ ego quo-
que non recedo, non obstantibus HANNETONII argu-
mentis, quæ, licet HUNNIO *alleg. loco* in refutatione co-
rundem fundamentorum elegantissimorum nomine veniant, ego
tamen elogio indigna esse cum ROSENTHALIO *cap. 2.*
concl. 14. in not. lit. b. existimo, Addatur NATTA *disto con-*
sil. 467. & Conf. 468. CRAVETTA *Part. 4. Consil. 624. 664.*
& Part. 5. conf. 926. 965. & 973. MENOCHUS *Lib. 2. Casu*
fil. 160. & Lib. 11. Conf. 1033. & 1041.

§. X.

*Notantur
Schrader &
Mevius ni-
cuis genera-*

Cum igitur, ut dixi, hoc feudum *ex pacto* habendum sit
pro antiquo, hæc conclusio tamen ita generaliter accipi
non debet, ut *in omnibus* etiam, ubi ratio diversitatis aliud
suadet, antiquis comparetur. Videntur mihi SCHRADER
de feudis Part. 7. cap. 6. num. 5. & MEVIUS Consil. 44. n. 8.
nimis generaliter locuti esse, dum ILLE asserat, quod hoc
feudum *in omnibus & per omnia* naturam feudi antiqui for-
tietur,

fiatur, HIC autem scribat, quod feudum novum jure anti- ^{licet res}
 qui concessum feudo antiquo *in omnibus* comparetur &c. ^{adumbrat}
 Quod si fictio, quam DD. hac in re locum habere putant. ^{ses.}
 STRYK. *Ex Jur. Feud. cap. 3. qu. 16* CHRISTINÆUS *Vol. 6.*
Decis 3. n. 37. afferenda esset, atque regula: fictio idem ope-
 ratur in casu ficto, quod veritas in casu vero &c. BARBOS
locuplet. Libr. 6. cap. 28. obtineret, SCHRADERI & MEVII
 generales conclusiones admittendæ essent. Verum nulla
 fictio hic subest, sed verum pactum, licet tacitum, quod à
 fictione toto cælo differt.

§. XI.

In hoc ipso etiam in quo comparantur, scilicet in ad- ^{Propias ac}
 missionem agnatorum à primo acquirente non descendenti- ^{ceditur ad}
 um vera adest diversitas, uti infra ostendam in successione ^{revera.}
 ascendentium & collateralium, ob quam rationem alii ma-
 ximè ascendentium successione dubiam reddidere. Sunt
 & alii diversi effectus in feudis novis jure antiquorum con-
 cessis, ac in feudis antiquis, qui sese offerunt ratione succes-
 sionis, alienationis & amissionis, & ex diversa indole ho-
 rum feudorum profluunt.

§. XII.

Caveas tamen, ne omne illud pro diverso sumas, quod Rosenthalis
 apparenter tale est. Video ROSENTHALIUM *de Feudis C. 2. limitatio res*
Concl. 14. generalem conclusionem, quod feudum novum ^{jicitur.}
 j. a. concessum assumat qualitates antiqui, limitare in casu,
si dominus concedens talis persona sit, quæ libere de isto disponere
non possit. In quo exceptionem de regula, non à regula
 affert. Feudum enim, si ab Episcopo vel Pralato nulliter
 constitutum, nec justo tempore præscriptum, quoad descen-
 dentes, intuitu quorum feudum *vore antiquum* esset, nequi-
 dem subsisteret, ut adeo mirandum non sit, quod ejusmo-
 di feudum, quoad agnatos non descendentes suum effectum non
 sortiatur. Ut taceam ROSENTHALIUM limitationem su-
 am non probare adducto exemplo Pralati, qui 1) *rem in-*
feudari solitam, 2) *cum consensu capituli,* 3) *hoc pacto in feudum*
 concedere.

concedere non valeat, cujus contrarium, & quod Episcoporum potestas reinfeudandi adeo restricta non sit, multis ampliationibus luculentissime probatum dedit Dn. BSHMER J. E. P. ad Tit. X. de Feud. §. 32. seqq. in specie §. 38.

§. XIII.

*Quia talia
supponuntur*

Generaliter potius supponendum, feudum ejusmodi novum, j. a. concessum ritè ac legitimè constitutum esse, quod si ratione domini directi concedentis, ratione Vasalli acquirentis & rei in feudum datae adesset vitium, exinde minus rectè differentia inter feudum antiquum & novum j. a. concessum quaereretur. Ad modum constituendi autem, quod attinet, nihil in specie traditur sum, cum illud instituti mei ratio non sit.

§. XIV.

*De differen-
tia in præ-
statione legi-
tima quasi-
ita.*

Itaque priusquam ipsas differentias recenseam, præter jam allatam, adhuc duas apparenter tales adduxisse libet. Communiter asserunt, ex feudo novo j. a. collato filiabus deberi legitimam, quod in feudo antiquo secus est. Supponitur ibi casus, patrem omnia sua bona in feudum offerre, vel in acquisitione aut coemptione feudi bona sua ultra modum impendere. Hoc salvâ filiabus legitimâ fieri debuit, alias ipsis remedia juris deneganda non sunt. Differentiam autem hic non subesse, liquet ex eo, quod ipsi filii primi acquirentis, ratione quorum feudum *verè antiquum* est, ad legitimam filiabus exsolvendam obligentur, ut ita nihil diversi hic subsit, intuitu ceterorum agnatorum, qui ex pacto j. a. in feudo, qua illos alias *novo*, succedunt.

§. XV.

*Item in jure
Creditorum.*

Similiter concidit illa differentia, quod creditoribus ex feudis j. a. concessis satisfaciendum sit, cum ex feudis antiquis nihil capere queant, COCCEJ. *Hypomnem. Jur. Feud. Tit. 3. §. 6.* Itidem singularis casus est, feudificationem in fraudem creditorum intendi. Neque hic primi acquirentis descendentes liberantur, & si agnatos ex pacto
j. a.

ANTIQUUM VEL NOVUM J. A. CONCESSUM. 9

j. a. vocatos ad debita exsolvenda obligatos esse asseratur, in hoc cum feudo successione antiquo convenire quoque patescit. Plane in utroque casu si feudum ex sola Domini liberalitate profectum sit, neque filiae legitimam consuetudines locales à communi feudorum ratione hic recedant, de quo non disputo.

§. XVI.

Hiscè præmissis jam ad ipsas differentias accedo, ubi ratione duarum priorum jam monui, quod in iis feuda nova j. a. concessa cum antiquis comparentur, quæ tamen ob dissensus DD. hic referendæ essent. Quandoquidem ergo ratione Domini directi hic nulla adest diversitas, cum diverso jure agnatorum vasallorum ratione successione initium faciendum erit.

§. XVII.

PRIMO itaque se offert *Successio ascendentiis*, quos præstantissimi placitorum feudalium interpretes in feudis novis j. a. concessis admittant STRYK. *Ex. J. F. Cap. 16. q. 3.* STRUV. *Synt. J. F. Cap. 9. aph. 3. n. (4)* LUDWEL. *intracta. de successione feudali cap. ult. reg. 4. pag. m. 300.* SCHRAEDER *de Feudis part. 7. cap. 6. n. 5.* ROSENTHAL *de Feudis cap. 7. concl. 14. n. 20.* HORN *in Jpr. Feud. cap. 16. §. 3.* TITUS *im teutschen Lehn- u. Recht cap. 22. §. 2. Et in Jure Privato Lib. 2. cap. 16. §. 1.* COCCEJUS *Hypomn. Jur. Feud. tit. 10. §. 11.* Licet Ascendentes in feuda vere antiqua succedere in sensu proprio dici non possit, semper enim feudum paternum sive antiquum defertur ab ascendentiibus in descendentes, ac ordinarie filius aut nepos in feudo non nisi defuncto avo aut patre succedere potest. STRUV. *alleg. loco n. 2.* Et hæc omnino vera sunt, non tantum quando in *linea recta* de successione queritur, verum etiam si feudum per successionem devolvatur ad *lineam collateralis*, ubi pater, nimirum ultimi possessoris frater vel agnatus alius, gradu filio proximior est, & feudum ante filium

Ratione Domini nil interest.

Verum ratio ne vasalli, & quidem. I. in feudo novo j. a. concessio succedunt ascendentes. Ex mente celeberrimum Feudistarum.

Id quod in vere antiquis rarissime fieri potest.

B

um

um consequitur, qui morte demum parentis, vel si hic in istius favorem se feudo abdicaverit, qui casus plane singularis est, in eo succedit.

§. XIIII.

Dissentiunt nonnulli, nec admittunt ascendentes in feudis novis j. a. concessis. Hinc, quia ascendentes in feudis verè antiquis non succedunt, nec minus Celebratissimi Jcti successionem ascendentibus in feudis novis jure antiquorum concessis dene-gaverunt. LUDER MENCKEN in *Diff. Lips. de simultanea investitura adscendentibus ad successionem feudalem apud Saxones necessaria* §. 16. allegat. SCHWENDEND. *Exerc. feud.* 2. *ib.* 23. ac magis in negantium sententiam inclinasse ex argumentis allatis videtur. Conf. quoque SUENDENDORFF. in *annotat Jur. Feud. ad Lucubrat. J. R. Exercit. II. verb.* PER TEXT. l. F. 19. in *fin.* GEORG. BEYER, qui ascendentes in feudis novis j. a. concessis ipse admiserat in *Delineat. J. F. cap. 7. post. 47.* in notis novissimis ad *dict. post.* à priori sua sententia recessit & in *dissert. de probelitate juridico: Ascendentium in feudis nullam esse successionem* §. 19. argumentis à SUENDENDORFFERO & MENCKENIO prolatis subscripsit. Idem Dn. JOH. LAUR. FLEISCHER *Inst. Jur. Feud. cap. 12. §. 3.* in casu, si Dominus filio fevdum jure antiqui dederit, obtinere ait *II. F. 50. successionis feudi talem esse naturam, quod ascendentes non succedant.* In hoc tantorum virorum dissensu in utriusque sententiæ rationes inquisivisse operæ pretium esse duxi.

§. XIX.

Quorum argumenta referuntur. Qui ascendentes à successione in feudo novo jure antiqui collato arcent, provocent ad modo adductum textum *II. F. 50. ibi: Successionis feudi talis est natura, quod ascendentes non succedunt &c.* Ob dictum textum *diversam* ait MENCKEN *d. l. superioris cognationis & eorum, qui a latere veniunt, conditionem.* Siquidem, ut idem pergit, *collaterales per expressam Juris Feudalis dispositionem in paterno feudo ad successionem eodem textu vocantur, quo Ascendentes ab ea excluduntur.* Hinc argumentatur: *Cum igitur ne in antiquo quidem feudo jus succedendi ipsis regulariter tribuatur, in feudo, quod jure veteris concessum est,*

ratio

Potiora jura haud habebunt. Similiter SUENDENDORFFER d. annotat. & BEYER ex eo, quod ascendentes defuncti vasalli, qui à primo acquirente descendunt, in feudo non succedant, colligunt, eos neque in feudo novo jure antiqui concessio admittendos esse. Præterea IDEM BEYER totâ disputatione id egit, ut ascendentium successionem in feudis everteret, provocans ad *Librum Veterem de Beneficiis à THOMASIO editum, ad Jus Feudale SAXONICUM, & ad Jus Feudale ALEMANNICUM*, inde hanc regulam formans: *In feudis non nisi descendentes masculos ultimi possessoris, sive is primus acquirens, sive successor fuerit, succedere.*

§. XX.

Speciosa fatis hæc argumenta sunt, quibus jam respondendum, & thesis supra relata defendenda est. Animus vero non est, contra prætensam regulam Juris Germanici latius disputare, videatur tamen III. Dn. de LUDEWIG *diff. de Simultanea Investitura*. Habeat illa suum effectum in Saxonia & in reliquis terris, ubi simultanea investitura Saxonica recepta & per *Ordin. Jud. Aul. Ferdin. III. Tit. 3. §. In welchen Geschlechtern* c. 11. confirmata est, adeo, ut in illis ascendentes sine expressa investitura non succedant, qua in re a MENCKENIO & BEYERO non dissentio, verum & quoad collaterales idem asserendum esse cum STRYKIO, *Vol. 4. disp. 21. de præsumptione feudali cap. 5. n. 24.* existimo, ut illis per clausulam *jure feudi antiqui* nequaquam successio competat, nisi in specie simultanee investiti sint, eamque simultaneam investituram omni casu renovari curaverint. Specialis hujus simultaneæ investituræ ratio est, quod per verba, *æquipollentia* ea introducta non dicatur, ea tamen ad alia loca non poterit extendi. Superest itaque ut de argumento ex II. F. 50. petito jam dispiciamus.

Respondetur in specie Beyero.

§. XXI.

Omnino autem statuendum esse puto, dictum textum illud non involvere, quod dissentientes JCI exinde elicere satagunt. *Natura feudalis* quidem esto, quod parentes

& Argumento ex II. F. 50. de sumto

Ex Bitschio
&

Rittershu-
fio vera in-
terpretatio
II. F. I. offer-
tur.

tes in feudis antiquis non succedant. Id supra ipse non negavi, & quod ejusmodi casus dari non possit, cum STRUVIO asserui. Verum nulla prohibitio in dicto textu ostendi poterit. BITSCHIIUS in commentario ad d. cit. observavit, Feudistam nullam rationem sui asserti dedisse, ejus autem verba sic explicari posse autumat, quod natura feudi non patitur; ut in eo ascendentes seu parentes, qui quidem feudi capaces fuerint, succedant; quia hi non amplius superflui sunt, & feudum ab ipsis ad vasallum ultimum pervenerat. Pariter sese habent, quæ CONR. RITTERSHUSIUS in Partit. Feudal. cap. 12. n. 9. hanc in rem assert, ubi: Cur talis est natura, quia si feudum antiquum tunc impossibile est; ut feudum à descendantibus ad ascendentes successione devolvatur, cum potius contra ab ascendensibus jam mortuis in descendentes permanet, & nec amplius eo casu in rerum natura sint. Quasi diceret compilerator, qui non ubique ut legislator consuetudines Longobardicas dispositivè sed & subinde enunciative exhibet: Es ist nicht möglich und wider einen natürlichen Begriff, daß ein Leben auf die Ascendentes, s. E. von dem Sohne auf den Vater verstrammen könne, indem der Sohn in der herabgehenden Linie seinem Vater im Lehn allererst folget.

§. XXII.

Ascendens-
tur. d. ix.
non obflare.

Ex hoc igitur, quod ascendentes in feudo antiquo naturaliter succedere non possint, male inferitur, eos in casu, quando succedere possunt, & qui contingit, quando feudum jure antiqui confertur; à successione excludendos esse. Ascendentes enim inhabiles dici non possunt successione; ea ratione, quâ alii natura vel lege feudorum incapaces sunt, conf. I. F. 6. II. F. 36. cum antequam feudum ad ascendentes pervenerit, illud possederit, licet casus existere non possit, ut jure successione à descendantibus ad eos devolvatur.

§. XXIII.

Ad novam
objectionem
ex Schiltero

Sin autem relicta BITSCHII ac RITTERSHUSII sententia, quam ego veram esse reor, naturam successionis feudalis

feudalis pro *communi feudi ratione & consuetudine* accipere ma-
 vis cum SCHILTERO *diff. de natura success. feudal.* qui textus
 allegati hanc rationem reddit, *cap. 2. §. 2.* quod quoad
 ascendentes successio feudalis eo non fuerit extensa nec
 Jus Civile eatenus receptum in feudali successione. Ipse ^{respondetur}
 SCHILTERUS *d. c. 2. §. 3.* concedit; naturam successionis
 per *paclum, consuetudinem, imò per tacitam conventionem*, qua
 fundamentum totius hujus successionis in feudis novis
 jure antiquorum concessis, constituit *supra §. IV.* mutabi-
 lem esse. Præterea SCHILTERI ratio denegata parentibus
 successionis ad feuda *nova*, ubi dominus noluit quemquam,
nisi descendentes succedere, non ad *antiqua* referenda, ubi ma-
 nifestissima diversitatis ratio, cum dominus in feudis novis,
 vocando solos descendentes, ascendentes sub investitura
 comprehensos esse noluit.

§. XXIV.

Ad *antiqua* autem feuda, quod attinet, cur dicas Feudista
 istam quoad successionem ascendentium Jus Civile non
 recepisse? cum *pro communi feudi ratione & consuetudine* ca-
 sus existere non poterat; Sin autem casus ille accideret, ut
 hic in feudo novo j. a. collato, quod certe *contra naturam*
 successionis feudalis fieri oportuit, de quo casu Feudistam
 locutum esse, verosimile non est, eccur generalis regula,
 quam suggerit OBERTUS *II. F. 37.* ad *agnatum proximio-
 rem feudum pertinere*, eodem prorsus observando, quantum ad
 ORDINEM GRADUS, QUI CONTINETUR IN LEGI-
 BUS locum non habebit? Ipse Feudista *id II. F. I.* inculcat,
*Sirenum Legi peritum, scubi casus emerferit, qui consuetudine,
 feudali non sit comprehensus* (& quod idem est qui comprehen-
 sus esse non præsumitur) *absque calumnia uti posse. LEGE scri-
 pta*; ubi LL. ROMANÆ intelliguntur, conf. SCHILTER
d. l. cap. I. §. 9. Sane pater primi acquirentis non tantum
agnatus est, agnati enim dicuntur omnes ascendentes ex li-
 nea paterna & descendentes, & ideo pater dicitur filiis
 suis agnatus, nec requiritur conjunctio *mediante alia per-*

sona, CARD. TUSCHUS *lit. A concl. 244. n. 13.* Verum etiam gradu, deficientibus descendentes, omnes antecedit, præferendus itaque primi acquirentis v. g. fratri in *secundo* (nisi hic bilateralis sit, *de quo infra*) & patruo in *tertio* gradu constitutis. Dein si collaterales primi acquirentis v. c. patrum patri præferas, patrem omnino, si patruus iterum absque prole mascula decederet, admittas necesse est, quia tunc ut *collateralis* ad successionem aspirare poterit quod paradoxum satis palpabile, ut ceteras consequentias jam non adducam.

§. XXV.

Ac cum refutatione Dissentientium.

Ratió quoque SUENDENDORFFERI, BEYERI atque MENCKENII argumentum supra relatum, ad cujus refutationem me jam accingo, non stringit. Ex sæpius allegatô Textu II. F. 50. *diversa conditio ascendentium & collateralium* minus recte colligitur. Ascendentes enim cum non amplius sint in rerum naturâ, in feudis antiquis non excluduntur, & collaterales qua descendentes à primo acquirente ad successionem vocantur, quod innuit Feudista verbis: *Si feudum sit paternum, sive quod quicumque ex superioribus acquisivit II. F. 50. aut sicuti alibi restringit, si fuerit illius parentis, qui ejus fuit agnationis communis, cum ceteri removeantur agnati II. F. II. καὶ ἀδελφῶν* igitur argumentor: cum ne in antiquo feudo jus succedendi collateralibus tribuatur, **NI SI DESCENDERINT A PRIMO ACQUIRENTE**, in feudo novo jure veteris concessio potiora jura hæud habebunt. Ecquis maneret effectus clausulæ istius salutaris, quod feudum novum jure veteris habendum sit? Itaque ob deducta rectius sese habet ratiocinium à BEYERO improbatum: *Ascendentes succedunt si id inter dominum & vasallum EXPRESSE actum est, ergo etiam si ex iis de quibus inter contrahentes convenit, simili conjectura capi possit idonea, & hæc adest si feudum novum jure antiqui conferatur.*

Differentia allata confirmatur.

§. XXVI.

Possẽm hic subsistere, unicam tamen quaestionem subjun-

Subjungam, an ascendentes pro præteritis vel exclusis habendi, si primi acquirentis *agnati* (Germanis *die Vettern*) ad certum quendam gradum in literis investitura recipiantur, & ratione eorum feudum novum pro antiquo habendum sit? Sic per REVERSALES *de Anno 1621. §. 30.* quarum Extractum videtis apud LUNIG. *Corp. Jur. Feud. Tom. II. p. 1582.* in patriâ meâ, si feudum per emptionem in aliam familiam transiit, *agnati* ad quartum gradum inclusive primo acquirenti succedunt. Ratio dubitandi, cur ascendentes pro exclusis reputandi, inde desumenda, quia Germanica vox *Vettern* parentibus proprie non tribuitur. Ob hanc rationem dissentit TORNOV. *de Feud. Mecklenb. P. I. Cap. 2. S. 2. §. 10. pag. 182.* & dispositionem §. REVERSALIUM ad ascendentes non extendit, cum *Agnatorum VEL Collateralium* ibidem mentio facta.

§. XXVII.

Supponendus ante omnia hic casus est, *agnatorum, der Vettern*, mentionem non *nominatim*, sed *in genere*, referentibus sese literis investituræ ad REVERSALES, *Inhalts unser getreuen Ritter- und Landschafft gnädigst ertheilter Reversalien*, factam esse, ita enim sapissime literæ investituræ impetrantur, add. TORNOV. *d. L. Sect. 3. §. 10. p. 168.* Et per vocationem *agnatorum*, *derer Vettern* ascendentes non excludi existimo, cum æque minus fratribus ac parentibus appellatio *der Vettern* Germanico Idiomate in *specialiori* sensu conveniat, conf. JOHANN. RUDINGERI *Cent. V. Singular. Observat. 15. ibi Vettern qui dicantur*, ubi *patruum & patruales* hac voce indigitari ostendit. Cum itaque nemo erit qui fratribus successionem denegabit, licet sub nomine *der Vettern* in *specialiori*, sensu haud veniant, sic nec ascendentes ob id à successione erunt removendi.

§. XXVIII.

SECUNDO, ratione successionis *collateralium*, in quo *II. in fendis* alias comparantur feuda nova j. a. concessa cum antiquis, *vere antiquis*

ea

IN DE EO QVOD REFERT FEVDVM ESSE VERE

*Succedunt
collaterales,
quã descen-
dentes.*

ea diversitas deprehenditur, quod in *his* collateralium *quã* *talium*, successio nulla sit, & si succedant, non tam ob id, quod se invicem *agnationis* attingant, quam quod à primo acquirente *descendant*, admittantur. Ita recte colligit

*In novis j. a.
concessis et-
iam primi
acquirentis*

VULTEJUS *de feudis Libr. I. Cap. 9. num. 102. conf. II. F.*
50. Cum in feudis novis jure antiquorum concessis etiam ii, qui a primo acquirente *non descendant*, sed ejus collaterales sunt, vocentur. Prouti eos admittunt præter DD in §. XVII. allegatos etiam ii, qui ascendentes *in* *hujusmodi* feudis *non succedere avertant*, vid. SUENDEND. *in* *annot. J. Feud. ad Lucubrations J. R. Ex. II. alleg. loco MENCKEN alleg. Dissert. §. 16. BEYER Delin. J. Feud. Cap. 2. Pos. 12. collat. cum Cap. 7. Pos. 47. in not. noviss. Dn. FLEISCHER Inst. J. Feud. Cap. 4. §. 12. Hinc GAILIUS II. Q. 149. in fin. existimat, quod nec hic necesse probare primum acquirentem, quod tamen cum grano salis accipiendum.*

§. XXIX.

*Quid proba-
re debeant in
feudis vere
antiquis?*

Præterea in feudis vere antiquis collateralibus probatio incumbit, quod cum ultimo defuncto descendant a primo acquirente, aut communem parentem feudi possessorem habuerint, & omnis successio collateralium secundum hanc normam includitur, adeo, ut omnino a successione repellantur, si illud demonstrare non possint. Plane enim singulare est, si agnati omnes admittantur, quando communem stipitem docere nequeunt, id quod SERENISSIMI PRINCIPES, PATRIÆ PATRES, ad humillimas preces OO. Provinc. Ordini Equestri MECKLENBURGICO in antiquis feudis, de quibus non constat, quod ex una familia in aliam per emtionem translata sint, clementissime indulserant, vid. REVERSALES *de Anno 1621. §. 24. LINDEMANN. Dissert. Feudal. 2. Cap. 5. §. 49.*

§. XXX.

*Contra in
feudis novis
j. a. concessis
sufficit pro-*

Generalis autem illa clausula *jure antiqui nisi omni est* *factu* destituta dicatur, primi acquirentis collaterales vocat,

cat, & ratione illorum nil requirit, nisi ut *agnationem* probent. Ultra ea tamen, quæ *probabiliter* conventa sunt, ampliari non potest hæc conclusio, nec omnes promiscue agnati admittendi, prouti quidam indeterminatè loquuntur. Quousque igitur hæc conclusio locum habeat, paucis discipendum.

basse agnationem tantum
Quousque hoc procedit, determinatur.

§. XXXI.

Feudum novum *jure antiqui* variis sub clausulis constitui, supra adduxi; si ut *paternum* conferatur, als ein *paternlich* Lehen, oder als wann es vom Vater erworben, fratres eorumque descendentes, ulterioribus collateralibus exclusis, sub investitura comprehendi, clarum esse cenſeo. Observavit hæc optime CAROLUS MOLINÆUS *ad Consuetudines Parisienses Tit. I. de Matiere feodal. §. 5. n. 81.* Ubi casus diversos a se invicem probe distinguit, a quo minus rectè recedit sibi ipsi non constans ROSENTHAL *de feudis cap. 2. conclus. 13. n. 6.* ex causa, quod, quia *paternum* effectu hodie ab antiquo non distat, sequatur, & in feudo novo, sub hac clausulâ concessio, inter *paternum* & *antiquum* differentiam non esse collocandam, hinc DDibus adſtipulatur, qui collaterales indifferenter hic admittunt. Feudista quidem promiscue utitur voce *paterni* & *antiqui*, nec differentiam inter utrumque feudum *I. F. 8.* constituit, conf. *I. F. I. § 4.* STRUV. *cap. 3. aph. 2. n. 1.* LINDEMANN *disp. feudal. 1. c. 1. §. 36.* BITSCHIUS *ad I. F. 8. §. 1.* sed, ut taceam, minus accurate eum sæpiſſime loqui, conf. TITUS *teutsch. Lehnrecht, c. 22. §. 42.* *paternum* feudum intellectu *de agnatoſuſſeſſuro*, conf. *II. F. 11.* plane diverso respectu ac feudum novum *j. a.* conceditur, quod intelligendum respectu *acquirentis*, ut in *ejus persona* pro paterno habeatur, non simpliciter pro paterno ratione omnium agnatorum, quorum mentio ne quidem facta, ut ad eos dicta verba porrigi queant. Ceterum feudum antiquum & paternum ratione effectus non differunt, quatenus omnibus, qui in utroque ad ſucceſſionem admitti cupiunt, probatis

Si claus. jure paterni addita sit.

C

probatio incumbit, ratione sui esse paternum seu quendam ex suis superioribus acquisivisse, *conf. II. F. 50.* Aliàs negari non potest, sub feudo vere antiquo, quod à majoribus pervenit, plures personas contineri, ac in feudo proprie paterno.

§. XXXII.

Si cl. jure aviti.

Similiter sese res habet, si feudum fuerit concessum *jure aviti*, als ein Groß- Väterliches Lehn, oder als wann es von dem Groß- Vater erlanget wäre, tunc succedunt descendentes ab avo paterno vasalli, MOLINÆUS d. l. Quia feudum regulariter datur *agnationi* & masculinum est, hinc ab avo materno descendentes vocati non consentur. In feudo enim *jure aviti concessio* ut plures agnati, quam in feudo vere avito succedant, non admittendum; Atqui in feudo vere avito excluditur patruus magnus ultimi defuncti per disertum textum *II. F. 11.* ergo multo magis in feudo *jure aviti concessio* primi acquirentis patruus magnus removendus. Idem dicendum, si sit concessum *jure feudi*.

Cl. proaviti.

di proaviti als wann es von dem Elter- Vater erworben, & sic de cæteris. MOLINÆUS d. l. Illud vero monendum, quod ex verbis investituræ de hujusmodi intentione probabiliter constare debeat, nec prætereundum, vocem *Alte Väterlich Lehn*, ambiguum esse, neque feudum proavitum simpliciter involvere, sed altius positos ascendentes significari per denominationem *der Alte- Väter*.

§. XXXIII.

Si addita sit prioribus. Cl. jure antiqui.

Si additum fuerit prioribus clausulis etiam *jure feudi antiqui*, tunc existimat MOLINÆUS d. l. n. 83. quod descendentes ab atavo primi acquirentis hic intelligantur. Verum de eo dubito, quia MOLINÆUS præjudicio eo adhuc imbutus est, quasi feudum antiquum a paterno per *II. F. 8.* distinguatur, ac ultra quartum gradum feudum antiquum vocandum sit, quod merito improbatum aliis. Ego existimo, clausulam *jure antiqui & paterni feudi*, zu einem alten und Väterlichen Lehn, ita commode intelligi

gi posse, ut prius per posterius restringatur, quatenus sc. feudum *antiquum* reputandura sit, conf. ROSEN-
THAL. d. c. 2. *concl.* 13. n. 77.

§. XXXIV.

Apud Germanos adhuc cognita est clausula zu einem alten oder Allväterlichen Stamm-*lehn*, & quod expressius, si additur, daß alle Bettern eines Namens, Schildes und Helms, oder so lange Schild und Helm währet, succediren sollen, tunc agnatos omnes, nisi ex literis investituræ appareat, contrarium inter partes probabiliter conventum esse, admittendos esse arbitror, dummodo agnationem legitime demonstrant. Quando autem omnes agnati vocati præsumuntur, tunc nulla differentia est quærenda in eo, an feudum j. a. concessum statim a primo acquirente in *collaterales* transferit, an vero illud venerit primo ad *descendentes*, ita ut *priori* casu agnati admittantur tantum ad *septimum* gradum, in *posteriori* autem in *infinitum*, quæ sententia, licet teste MYNSINGERO *Cent. 2. O. 95.* in Camera Imperiali aliquando recepta sit, solido tamen fundamento destituitur. Et hæcce sufficiant occasione secundæ differentiæ, quod in feudo novo j. a. concessio primi acquirentis *collaterales* admittantur, cum in feudo antiquo *collaterales* non succedant, nisi simul probaverint, se descendere a primo vasallo.

De reliquis clausulis.

Ubi collaterales in infinitum succedunt.

§. XXXV.

Communiter docent Feudistæ, in feudis antiquis dupliciter vinculi ratione fratrum, fratrumque liberorum non attendi. Verum liceat mihi hic recedere a communi opinione, fratres bilaterales, eorumque filios potiores existimando in feudis novis jure antiquorum collatis, quam qui primo acquirenti a patre tantum conjuncti sunt. Esto hæc TERTIA differentia inter feuda vetera & quæ eorum jure, ex pacto æstimantur. Quod ad feudum antiquum attinet, consanguineorum una cum germanis fratribus successorem in dubium vocavit, atque

III. in feudis antiquis non attenditur dupliciter vinculi.

Id quod ratione feudor. novor. j. a. concess. novam diff. fratres ferentiam

constituit. fratres bilaterales preferendos duxit Feudistarum unicus, quod scio, GVIL. FORNERIUS in *Commentar. de Feud. tit. de success. Collat. n. 4.* quippe qui, cum negari non possit expressum textum hic omnino deficere, quod etiam non diffidetur VULTEJUS *de feudis Lib. 1. Cap. 9. n. 108.* ita ob II. F. I. quia hic casus consuetudine feudi expresse non est comprehensus; dispositionem *Novella 118. Cap. 3.* item *Auth. Cessante cum Auth. seq. Cod. de legitim. hered.* putat hic merito observandam esse. Cui subscripsisse videtur III. DN. de LUDEWIG. in *Diff. de differentiis 3. Feud. communis atque Borussici Lib. 2. Feud. Opusc. 2. p. 761. differentiam XVI.* quærendo inter feuda communia & Borussicæ, ubi tamen advertis, quod allegando GAIL. II. C. 153. n. 1. non probet, ipsam Imperialem curiam ita sensisse.

§. XXXVI.

Verum quamvis desideretur expressus textus, suadet tamen juris feudalis ratio, consanguineos in vere paternis seu antiquis simul admittere, quæ quidem non tam consistit in eo, quod sola agnatio ibi consideretur, adeoque vinculum alterum a parte matris intercedens, qua alias fratres germani consanguineis potiores sunt, quoad successionem illam nullum effectum habeat, prout ita rationes subducunt ROSENTHAL. *de feud. Cap. 7. concl. 57. ibique allegari DDros. STRUV. Syn. 7. Feud. Cap. 9. aphor. 6. n. 1. LAUTERBACH. Vol. 4. Diff. 22. de singulari fratrum jure, membrò 2. §. 40.* quam quia hujusmodi feudum à patre non à matre profectum. Sufficit enim consanguineum æque ex stipite ac sanguine primi acquirentis descendisse. STRUVIUS alleg. *loco n. 1. & æque sanguinem trahere à primo acquirente.* HORN. *Jurisp. Feud. Cap. 15. §. 4. in fin.*

§. XXXVII.

Ex modo dicta ratione, si Feudum pervenerit a matre, fratres uterini cum exclusione consanguineorum si milititer.

constituit.

Textus expressus Juris Feud. quoad antiqua deficiunt.

Suadet tamen ejus ratio.

Quenam hæc sit?

Que alteri indagatur

militer ac germani ad successionem admittuntur. STRUVIUS d. l. n. 2. HORN d. l. §. 9. RITTERSHUS. Partit. Feud. Lib. I. Cap. 16. qv. 5. manifestissimo documento, fratres consanguineos cum bilateralibus in successione feudali per omnia ejusdem conditionis non esse. Tribus: Certo certius est, ob id Jctos consanguineis fuisse, quia feudum ab ascendente quodam lineæ masculæ (cujus ratione tam consanguinei quam germani æquales sunt filii, omnes eadem conjunctione conjuncti VINCENT. de FRANCHIS Dec. Neapol. 26 (n. 8.) pervenit ad fratrem, de cujus successione feudali quaritur, ubi consanguinei ex pacto & providentia majorum aequè radicum jus, nullo modo ipsis auferendum, consecuti erant, add. omnino II. F. II. §. 50. ibi: quod ita intelligendum est, si feudum sit paternum, alias enim fratrum aut collateralium secundum naturam feudorum successio non est.

§. XXXVIII.

Quid itaque dicendum, si feudum à fratre acquisitum, cui tamen qualitates antiqui feudi ita attributæ sunt, feudis novis ut collaterales sc. fratres in eo succedant. Diversum hic omnino casum esse quilibet videbit, ad quem nec expressa feudalis constitutio, si adesset, multo minus interpretatio DD. qui se fundant in juris feudalis ratione, erit porrigenda. Feudum enim ejusmodi neque à patre neque à matre vel eorum linea profectum est, neque in pacto & providentia majorum fratres consanguinei vel uterini, ex pacto primi acquirentis fratris jus quoddam succedendi habituri, se fundare possunt. Illud æstimandum non est secundum regulas successionis feudalis communis, quæ omnino cessant, quando feudum acquiritur vi pacti vel investiturae, contra naturam feudalem; ibi enim non versatur in dispositione legali, sed hominis, NATTA Tom. IV. Conf. 679. n. 12. 23 seq. qui hoc in terminis applicat feudo fraterno. Haberent sane tam uterini quam consanguinei æquale jus succedendi, nisi hi ob agnationem, quæ in dubio

in feudis tantum consideratur, ac ob pactum fratris acquir-
rentis, qui jure *paterni* vel *antiqui* illud acquisivit, *potiores*
essent, fratres tamen bilaterales merito eos antecedunt.

§. XXXIX.

*Confirmatur
differencia
allegata.*

Licet enim concedas, consanguineos æque ac fratres
bilaterales agnatos esse, in qua ratione consanguinei potis-
simum sese fundant, recte à *fideicommissis* et *statuto*, quod
favorem agnationis respicit, argumentum deducitur. Nam
ibi consanguineus quoque agnatus est, inde tamen non
sequitur, quod ordo succedendi, jure communi præscri-
ptus non debeat observari. Ratio est, ut bona maneat in
familia, nulla tamen adest necessitas, ut tali statuto jus
commune correctum esse dicatur. LAUTERBACH *de*
Singulari fratrum jure, membro 2. §. 41. n. 5. 6. Vol. IV. videatur
tamen Dni FERDINAND. CHRISTOPH. HARPRECHT
diff. Tubingensis, de simultanea successione germani et consanguinei
fratris in fideicommissis familiaribus. Et non extantibus fra-
tribus germanis, vel his eorumque filiis deficientibus, re-
spectus agnationis id operaretur, ut consanguinei omni-
bus aliis præferantur.

§. XL.

*Ex verosimi-
li mente
utriusque
partis.*

Accedit, quod si de *domini directi mente* cogitandum,
ille, quia ejus interesse hic non versatur, non præsuma-
tur in specie consanguineos cum fratribus bilateralibus
adæquasse, alias hujus mentionem fecisset; suppo-
no autem investituram in specie de successione fratrum
nihil certi determinare, sed fratres ob clausulam jure an-
tiqui ad successionem vocari. E contra, si unquam in in-
vestitura à *mente recipientis* interpretatio sumenda, & argu-
mentum à verosimili mente contrahentium quicquam va-
leat, prouti utrumque urget Werner THUMMERMUHT
*in Tractatu sub tit. Krumstab schleufft niemand aus, Fun-
dam. §. Parium Curia num. 132.* in ipsa constitutione feudi
primus acquirens. in cujus favorem clausula modo dicta
& subinde ob erogationem certæ recognitionis, vel quia to-
tum

tum feudum titulo oneroso acquisivit, adjicitur, non tam confanguineis quam bilateralibus favisse creditur, ut gradu haudquaquam propiores, dilectione tamen ob duplicatam vinculi superiores habentur: Conf. LAUTERBACH. *Diss. de magis dilecto cap. 5. §. 7. Vol. IV.* Dixi autem notanter, quod in ipsa constitutione feudi primus acquirens bilateralis potiores habuisse censendus sit, ita concidit argumentum, quod ducunt à prohibita testamenti factione in feudis jam constitutis, quare & praesumptioni majoris dilectionis locus esse non possit.

§. XLI.

Nec incongruum argumentum inde pro successione bilateralium desumi posse arbitror, quod Jctos sollicitos esse video in resolutione quaestionis, an cum parentibus in casu quando succedunt, uti inpraesentiarum, fratres germani simul admittendi sint? De fratribus unilateralibus altum silentium. Bilaterales autem vocantur à magni nominis Jctis LUDWEL *Synagm. J. F. cap. 10. reg. I. pag. 206. ibique all.* SCHRADER & ROSENTHAL, quibus ego quoad feuda nova j. a. concessa accedo. Atque sic, concurrentibus pluribus circumstantiis, ac praesumptionibus ante aliquot annos in favorem bilateralium respondit III. ORDINIS JCTORUM NOSTRATIUM, cui sententia subscribere DOMINI HALENSES.

Et quia confanguinei & parentibus excluduntur.

§. XLII.

Porro singulari jure, contra successione allodialem, in feudis introductum est, ut in successione collateralium primo de linea, deinceps de gradu quaeratur, ita ut patruus defuncti, utpote gradu proximior, in feudo defuncti fratris nepotibus non praeratur, quia hi ratione lineae proximiores sunt. Rationem hujus, quam exponit STRUVIUS cap. 9 aph. 7. n. 4. seqq. hic repetendam omnino duxi, ut ex eo asceretur, an lineali successione in feudis novis j. a. concessis similiter locus sit, quod ego quidem non sentio, no-

IV. in Feudis antiquis obtinet successio linealis

In feudis novis j. a. concessis non

viam

vam & *QUARTAM* inde differentiam constituens, inter feuda vere antiqua & quæ jure eorum conferuntur.

§. XLIII.

*Ratio prioris
ex Struvio.*

Proponit STRUVIUS *d. l. n. 4.* sequentem casum: Vassallus quidam *Stichus* reliquit duos filios *Cajum* & *Sempronium*, quorum alter *Cajus* obtinuit feudum, & habens iterum duos filios *Titium* & *Mevium*, ad *Mevium* feudum transmittit. Quo *Mevio*, sine prole mascula defuncto, quaeritur: an patruus defuncti, *Sempronius* praeratur *Titii* nepoti *Sejo*? Quod ex ratione linealis successioneis negatur. Ita autem eam refert *num. 5.* „Omnia investitura feudi, tum ea, quæ noviter conceditur, tum quæ renovatur, ita fit, ut quis ejusque descendentes de feudo investiantur. Quod si jam ita investitus moriatur, nullis descendentibus relictis, ut in dato Exemplo *Mevius*, necesse est, ut (in feudo scil. antiquo, de cujus successione hic agitur) recurramus ad proxime præcedentem investituram ejus, a quo feudum in defunctum est devolutum, *nim. Patris Cajii*: Secundum illius itaque investituram admittendi sunt non ipsius collaterales, ut frater, qui est defuncti patruus *Sempronius*, sed descendentes, ut pronepos, ejus qui frater fuit defuncti, nepos *Sejus*. Quod si vero ex linea ejus qui proxime est investitus, nulli existent descendentes, ulterius ad ulteriorem investituram *nim. avi* recurrimus, juxta quam itidem ejus succedunt descendentes (e. g. ejus filius, qui est defuncti patruus) Hujus descendentes etiam non extantibus, ad proavi investituram deveniendum, & sic deinceps, usque dum subsistamus in primo acquirento, a quo cum omnes proveniant, nullo respectu ejus sunt lineæ diversæ, adcoque omnes lineæ æqualiter admittuntur.

§. XLIV.

Ex Pistor.

Confirmat rationem STRUVII suppeditatam aliam quam ex *Harum*. PISTORIS Idem affert, quod scil. is, qui divisione facta consensit, (ut in casu adducto *Sempronius*) ut

ut feudum alteri (*Cajo*) obveniret, hoc ipso juri suo, respectu ejus, ad quem feudum pervenit, renunciaffe, atque id in illum transfuliffe. Unde merito tam ille, qui ita consensit, ut feudum alteri obveniret, quam descendentes ab eo, ad successionem tamdiu non admittuntur, quam diu ille, cui feudum istius consensu obvenit, vel ejus descendentes supersunt,

§. XLV.

Sufficerent hæ rationes, admodum concinne, contra SCHILTERUM, qui in *dissert. de natura success. feud. Cap. 3.* Que præcedit Schilteri momenti. totam linealem successionem destruere operose conatus est, si vel maxime ostendi non posset, eam in textu J. F. fundatam esse. Ast ex II. F. 50. ad quem tit. commentatus est SCHILTERUS, non obscure colligi poterit, si casus adæquatus formetur, prouti facili negotio probandum esset, ut taceam ipsum SCHILTERUM, approbando SONSBECHII casus decisionem, admittere thesin sibi ipsi contrariam, quamvis coloribus quæsitis hoc evitare voluerit.

§. XLVI.

Verum, licet hac ratione linealem successionem firmo stare talo concesserim, ea tamen, ut singularis ac enormis, ultra rationem ab ipsis ejus defensoribus suppeditatam porrigi non potest ad feuda nova j. antiqui concessa. Sed ad feuda nova j. a. concessa non potest porrigi. Sicuti enim STRUVIUS tantum loquitur de feudo antiquo, et. & subsistendum ducit in primo acquirente, cujus respectu nullæ lineæ diversæ dicuntur, cum ille unam tantum constituat lineam; TITIUS *Jure Privato Lib. 11. Cap. 16. §. 11.* ita gradus solummodo ratio habenda, ad ductum II. F. 37. eodem prorsus observando, quantum ad ordinem gradus, qui continentur in legibus. Neque dici potest, quod hic quædam investitura magis faveat descendentes à patre primi acquirentis, quam ejus agnatis ab avo oriundis, cum primus ac-

D.

quæ-

quirens noviter de eo investitus, cujus intuitu descendentes ipsius potiores sunt, ac ceteri agnati collaterales. Antiquior autem investitura ignoratur, quæ nec in certa persona fingi, nec id operari poterit, ut pater ante acquirentem feudum possedisse dicatur & omnes descendentes ab eo prius vocentur. Feudista quoque concedunt, quod si in linea proximiori plures alie existant, gradû potiores præferantur. TITIVS d. l. §. 14. ubi eadem quæ hic militat ratio, quod nemo ex priori investitura potius jus possit allegare. Ita, licet autoritate hic destitutum esse me deprehendam, salvo rectori, concludendum esse duxi.

§ XLVII.

*V. in feudis
feminarum
successio est
subsidiaria.* Subjicienda est hæctenus recensitis differentiis ratione *successionis* obvenientibus QVINTO LOCO adhuc particularis quædam, quæ non omnibus feudis, sed iis tantum applicanda est, quæ primus vasallus pro heredibus, tam masculis quam foeminis acquisivit. Hic, ad ductum II. F. 17. non patet locus foeminæ in feudi vere antiqui successione, donec masculus superest ex eo, qui primus de hoc feudo fuerit investitus; Dn. de WERNHER *Selekt. Obs. Part. 7. Obs. 230. n. 1.* quam ob causam & quia feuda nova, j. a. concessa in omnibus comparari generaliter ajunt vere antiquis qua transversales; LUDOLPH SCHRADER *de feudis Part. 7. Cap. 4. n. 67. 68.* in feudo novo, jure antiqui acquisito, agnatos transversales, etiam non descendentes à primo vasallo, cum exclusione foeminarum descendentium à primo acquirente quoque admittit.

§ XLVIII.

*In feudis vero
novis j. a.
concessis si-* Verum enim vero magis aridet ROSENTHALII *Cap. 2. concl. 15. in fin. § cap. 7. concl. 39. n. 7.* contrarium tenentis opinio, quod filia & foeminæ descendentes; non obstante clausula illa, in feudis novis jure antiqui concessis agna-

agnatis primi acquirentis præferantur. In quam sententiam quoque ivit STRYK, *Vol. 4 Disp. 21 de præsumt feud. c. 4. n. 39.* lie potiores sunt trans-
seqq. Fundata nimirum est filiarum intentio in reâ pacti verfalibus
 istiusmodi, in placitis feudalibus II. F. 18. approbatâ inter- primi acqui-
 pretatione, quod unusquisque prius sibi suisque heredi- rentis.
 bus, quam agnatis prospexisse, sit intelligendus. Quod
 confirmatur per hoc, uti optime observat ROSENTHAL
cap. 7. concl. 39. n. 7. quod omnia ex voluntate acquirentis
 à principio solum dependisse videantur, cum concedentis
 parum aut nihil fere interfit, ut qui consensit hoc feudum
 ad foeminas etiam quandoque pertinere, & eundem illum
 animum acquirentis ut ejus heredes, etiam foeminae,
 agnatis præferantur, voluisse, facile largiendum erit. Sed
 hanc differentiam studio latius non expendam, ut sic com-
 mode scopulos Feudistarum, quoad successionem foemina-
 rum mirifice dissentientium, evitare queam.

§. XLIX.

Accedo jam ad novam differentiam quæ in ordine VI. Feudum
 SEXTA est, & ratione alienationis obtinet. Hæc regulariter antiquum
 in feudis antiquis fieri nequit. II. F. 52. STRUV. *cap. 13.* non alienan-
aph. 1. sed Domini consensus adhibendus est. IDEM *Aph. 2.* dum nisi con-
 qui si accesserit, feudi quidem alienatio licita & valida, sensu Domi-
 IDEM *Aph. 14.* filiis tamen ac agnatis à primo acquirente
 descendentibus competunt remedia ex II. F. 26. §. 5. *et.* Et salvo jure
Titus filios masculos &c. conferatur ZIEGLER peculiar. ad. agnatorum.
 hunc textum disputat. *de jure revocandi quod agnatis solis, &*
jure retrahendi quod filiis cum agnatis competit: add. STRUV.
d. l. aph. 15. 16. ita ut feudum, in cujus alienationem non
 consenserunt, modo jure *protimiseos*, si res integra, recu-
 perare, aut postea *retrahere*, vel etiam, nullo dato pretio *re-*
vocare queant.

§. L.

Dixi, regulariter Domini consensum requirendum est. Alienari vo-
 D. 2 se,

*men potest in
agnatum in
investitura
comprehen-
sum.*

se, qui tamen necessarius non est tunc, quando feudum in agnatum à primo vasallo descendente alienatur, quæ alienatio in jure feudali in specie sub nomine *refutationis* venit, II. F. 14 & 38. Dn. de WERNHER, *Select. Observat. For. P. 2. Obs. 368. n. 3. 4.* ubi Responsam Dnn. WITTEBERGENSIUM adducit. Et in hoc convenit feudum novum jure antiqui collatum cum vere antiquo, imo in agnatos transversales, qui ob clausulam *jura antiqui* vocati censentur, sine præsentu domini rite alienatur, MENOCH. *Lib. II. Conf. 1033. n. 7.* Cum alias si transferatur in eum qui in investitura comprehensus non est, dominus ad impetendum consensum adeundus fuisset. Ratio istius conclusionis in promptu est, quia dominus per dictam clausulam jure antiqui sibi præjudicare & agnatos transversales succedere voluit, ut itaque nullum ipsi præjudicium hac alienatione creetur.

§. LI.

*In quo qua-
renda sit
differentia.*

Differentia autem inter feuda antiqua & quæ eorum jure conferuntur querenda est in hoc, quod si Vasallus acquirens cum consensu domini directi ejusmodi feudum alienaverit in extraneum, agnati transversales primi acquirentis iis remediis, quæ ipsis competere in feudis vere antiquis, non gaudeant. Quippe præsumendum non est, vasallum primum in suum odium manus sibi ipsi ligasse ROSENTHAL *de Feud. Cap. 2. Concl. 17. n. 2.* & generaliter DD. inferunt, quod Clausula *jura antiqui* procedat tantum in favorem vasalli, nec in odium ejus torqueri debeat, IDEM per all. DD. *Lit. a.* Ergo HORNIUS *Jurispr. Feud. cap. 3. §. 10.* feudo novo, concessio jure antiqui, effectum feudi antiqui non tribuit, nisi Dominus & Vasallus in voluntate perseveraverint.

§. LII.

*Quæ Amittit-
sur.*

Excipiunt hic DD. si cum agnatis hoc nomine pactio- nes initæ sint, illas omnino servandas esse. HORNIUS

d. l.

in feudo antiquo. torum autem transversalium jus ex pacto & providentia majorum in feudis vere antiquis ipsis competens intervertere nequit. Sed illi, si ex Vasalli delinquentis descendentes nemo amplius adfuerit, ad successionem admittendi STRUVIUS *cap. 15. apb. 14. ibique alleg. DD.* Ulterius enim feudum ad dominum devolutum non est, quam quousque se jus Vasalli delinquentis extendit, STRYK. *Ex J. F. c. 23. qu. 48.* Atque cum filii omne jus succedendi in feudis, ex communi Doctorum sententiâ, a patre habeant, hi quidem excluduntur, agnatorum autem conditio ob diversam rationem deterior reddi non poterit. Video quidem hic dissentire LUDWEL. *Synopsi Jur. Feud. cap. 18. p. 387.* ac GUDELINUM *de jure feud. p. 5. cap. 4. n. 3.* verum STRUVII aliorumque sententiâ ut benignior hic erit præferenda.

§. LV.

Secus ac in feudo novo j. a. concessio.

Ex allegata ratione mox liquet, diversum omnino obtinere debere in feudis novis jure antiquorum concessis, quod hic quoque agnati primi acquirentis collaterales merito repellantur, si primus Vasallus vel ejus descendentes deliquerint, quippe hoc casu agnati non minus ac descendentes omne jus succedendi ex pacto primi acquirentis habent, quem suo facto iterum illud interveterè dici poterit. Ita concludit ROSENTHALIUS *cap. 11. concl. 1. n. 5.*

§. LVI.

Nova questio.

De eo tamen dubitari poterit, an si descendentes primi acquirentis feloniam commiserint, hoc æque præjudicio esset primi acquirentis collateralibus. Quod si illis denegetur potestas alienandi in præjudicium agnatorum, argumentatio valde procederet; Qui enim non potest præjudicare vel alienare *contrabendo*, is quoque *delinquendo* præjudicare nequit, KNIPSCILD *de fideicommissis famil. cap. 16. n. 328.* cum delicta magis sint odiosa quam contractus, & perpetuo verum

verum sit, quod nemo ex alieno delicto damnum sentiat. *IDEM d. l. n. 329.* Verum cum jamjam assertum sit, quod descendentes, refragantibus quoque agnatis, hujusmodi feudum cum consensu Domini valide alienent, & is in quem alienatio facta, quoad agnatos liberae aedes, libera feuda habeat, superius adductum argumentum collabitur.

§. LVII.

Et hæc sufficerent pro ratione temporis, quod omnia indagare non permisit, de differentiis inter feuda antiqua & quæ eorum jure conferuntur, adduxisse. Priusquam tamen præsentis disquisitioni finem imponam, subjiciendæ sunt quædam generales limitationes, in quibus superius factæ vel elicite conclusiones merito restringuntur, neque locum habituræ sunt.

*Acceditur
ad limita-
tiones.*

§. LVIII.

Primus casus est, si feudum ob feloniam in Dominum directo commissum, & deo hoc iterum à domino sibi gratiam faciente acquisiverit, *jure antiqui.* Hoc ut fiat instar cautelæ, commendat incomparabilis Jctus HERTIUS *Opuscul. Vol. 2. Tom. 3. diss. de Jurisprudencia cavente, Sect. 2. §. 2.* ut dissensus Jctorum, qui sane in præsentis materia infiniti sunt, circa quæstionem an feudum per feloniam amissum domino culpam remittente fiat novum? evitarentur. Nam licet TITLUS teutsch. *Lehn. Recht, Cap. 5. §. 60.* optime rationes nectat, quod tota hæc quæstio otiosa sit, supponit tamen, agnatorum successionem quoad hoc feudum dubiam non esse, igitur cautela hæc non est rejicienda.

Prius casus.

§. LIX.

In proposito casu quoad agnatos transversales obtinebunt omnia, nec tamen plura, quæ alias in feudo antiquo juris erant, maxime cum accedat, quod verior sit sententia eorum, qui agnatorum jura per delictum vasalli possessoris inter-

*Qui expli-
catur.*

interverti non posse autumant, licet ejusmodi clausula ad-
dita non fuerit, quæ quoque ratione pristini ipsi compe-
tentis ordinis successionis nihil immutabit.

§. LX.

Alter casus.

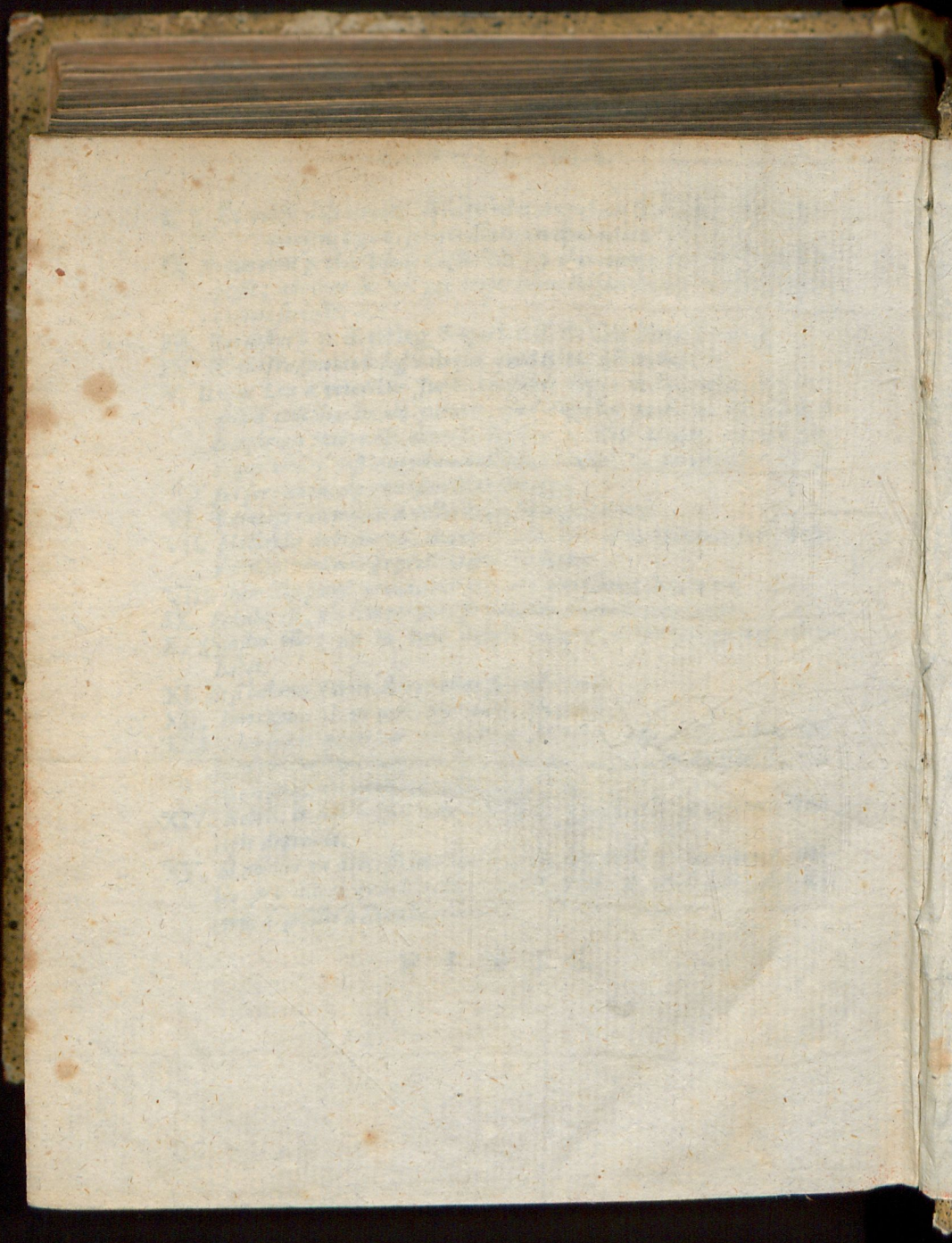
Alterum casum sic exhibet JACOBUS de ARD ZONE
*Summa Jur. Feudor. cap. 143. Si vassallus habens verus beneficium
investiatur de aliquo novo feudo ab eodem Domino, adjuncto ad alte-
rius feudum, ut habeat illud tanquam antiquum, sicut aliud suum feu-
dum. Quod feudum habendum in omnibus pro antiquo
& accessione prioris, & censendum iisdem juribus, quæ a-
lias ratione feudi antiqui, ad instar cujus hoc concessum est,
obtinebant. WESENBECK. Part. I. Conf. 9. n. 22. COTH-
MANN. Vol. I. Conf. 9. n. 79. quamdiu primus acquirens e-
jusque posterius illud à feudo antiquo per alienationem non
separaverint, quam facultatem illis nec hic denegan-
dam esse, ut Theses meæ eo melius cohæ-
reant, arbitratus sum.*

DEO T. O. M. Studiorum meorum pro-
motori summo sit Laus & gloria.

TANTUM.

01 A 6577
VD 18

ULB Halle

3

002 937 581

R VD 17

DISSERTATIO INAUGURALIS JURIDICA, ¹⁹
DE EO

**QVOD REFERT
FEUDUM ESSE VERE
ANTIQUUM VEL NO-
VUM JURE ANTIQVI
CONCESSUM,**

QVAM
DIVINA FAVENTE GRATIA
CONSENTIENTE AMPLISSIMO JCTORUM ORDINE
P R A E S I D E
VIRO PRÆNOBILISSIMO, CONSULTISSIMO
ATQVE EXCELLENTISSIMO
**DNO. ERNEST. JOH. FRID.
MANTZEL,**

JCTO ET ANTECESSORE FAMIGERATISSIMO AC FCTIS
JURIDICÆ AD h. ACTUM DECANO SPECTABILISSIMO,
PRÆCEPTORE AC STUDIORUM SUORUM PROMOTORE OMNI
HONORIS CULTI NUNQVAM NON PROSEQVENDO
IN ILLUSTRIS ET PERANTIQUA MECKLENBURGEN-
SIUM ACADEMIA

**PRO LICENTIA
SUMMOS IN UTROQVE JURE HONORES
AC PRIVILEGIA OBTINENDI**

Die 22. Septemb. MDCCXXXV.

H. L. Q. C.

PLACIDO ERUDITORUM EXAMINI EXHIBET
GUST. FRID. SCHWABE, ROSTOCH.
CONSIST. DUCAL. MECKL. ADVOC. & PROCURATOR ORD.

ROSTOCHII, Typis JOH. JAC. ADLERI, SER. PRINC. & ACAD. Typogr.